

Марк Твен

Паметник на Адам

Някой разкри пред Трибун, че аз съм предложил на свещеник Томас Х. Бийхер, от Елмира, Ню Йорк проект за паметник на Адам и, че той е възприел идеята. И нещо повече от това. В началото беше по-скоро шега, но почна да се реализира.

Отдавна, преди тридесет години. От 5–6 години се печаташе „За произхода на човека“ – Дарвин и буря от възмущение се изля по този повод от църквата и периодичния печат. В търсенията си за генезата на човека, господин Дарвин изтри завинаги Адам. Имахме си маймуни и изчезнали линии и разни други предшественици, но никакъв Адам. Шегувайки се с Бийхър и други приятели от Елмира, аз казах, че ми изглежда доста вероятно светът да забрави Адам и да се съгласи с маймуните и така в скоро време да забравим името Адам, а за да бъде избегнато това бедствие, трябва да се изгради паметника. А Елмира не трябва да прахосва тази възможност да си има за помощ един Адам като кредит.

Тогава се случи неочакваното. Двама банкери дойдоха и почнаха да се занимават с въпроса, при това не на шега, дори не като сантимент, а защото видяха в идеята определени бъдещи финансови изгоди за града. И така проектът, който ни изглеждаше по-скоро забавен в началото, сега беше изглеждаше доста по-сигурно, през погледа на бизнеса. Банкерите разговаряха за паметника с мен. Срецахме се няколко пъти. Предложиха неразрушим мемориал, струващ около двайсет и пет хиляди долара. Странният монумент да бъде разположен в градчето, за да защити името, да надживее хълмовете и скалите и така да остане като вечна реклама на Елмира и да събира поклонници. Това би бил и единственият паметник на Адам в целия свят и в интерес на истината не би имал конкурент, освен ако някой не реши да направи паметник на Млечния път.

Хората ще идват от всяко кътче на земното кълбо, ще се спират, за да го видят, и никоя световна обиколка няма да е пълна, ако не включва Адамовия паметник. Елмира ще стане Мека, ще има кораби с поклонници на поклонически цени, поклонически железопътни гари, книги, писани за паметника, всеки турист ще го снима, негови макети ще се продават по света и формата му ще е толкова позната, колкото лицето на Наполеон.

Един от банкерите ми предложи чек за пет хиляди долара, а другия май обеща наполовина повече, но не мога да си спомня със сигурност дали беше така. Имахме няколко предложени дизайна, някои от тях от Париж.

В самото начало, когато всичко беше все на шега, аз написах

скромна, умоляваща и пламенна петиция до Конгреса, в която молех правителството да подпомогне построяването на монумента като свидетелство на благодарността на републиката към Башата на човешката раса и като лоялност към Него в тези тъмни дни на унижение, когато децата му се съмняват в него и го гонят. Изглежда трябва да ви представя тази петиция, ще бъде напълно и изцяло оплута и осмяна и ще бъде като срамна реклама и би срутила кариерата ми. И така, аз я пратих на генерал Джоузеф Р. Харли, който тогава беше в парламента, и той ми каза, че ще я представи. Но не го направи. Предполагам, че е обяснил това, с факта, че когато е седнал да я чете, се е уплашил от нея, била е твърде сериозна, твърде възторжена, твърде сантиментална, за да я възприеме Парламента.

Трябваше да изградим паметника, можехме да се справим без никакви затруднения и Елмира нямаше да бъде най-уважаваният град на земята.

Наскоро почнах да пиша книга, в която един от второстепенните герои случайно се включва в проект за изграждането на паметник на Адам и така Трибун тръгна наново по следите на забравената преди трийсет години шега. Очевидно бизнесът още върви. Лудост е, но прищевките на ума са си били винаги странни.

КРАЙ

© 2007 Мирена Пламенова, превод от английски

Mark Twain
A Monument to Adam

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4575>]